

Tarih: 24.11.2023

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ

أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي

مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٣٣﴾

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي النِّدَاءِ وَالصَّفِّ الْأَوَّلِ

ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ لَأَسْتَهْمُوا

EZANIN DERİN MANASI

Muhterem Mü'minler!

Peygamber efendimizin vefatından sonra, “müezzinlerin efendisi” övgüsüne mazhar olmuş olan Bilal-i Habeşî üzüntüsünden Medine’de duramamıştı. Rasûlullah’tan sonra ezan okuyamayacağını ifade ederek Medine’den uzaklara gitmişti. Çünkü ezan okurken “eşhedü enne Muhammede’r-rasûlullah” demeye sıra gelince kelimeler boğazında düğümleniyordu. Ancak peygamber sevgisi o kadar derindi ki, onu günün birinde tekrar Medine’ye getirdi. Geldiğinde sabah namazı vakti girmek üzereydi. Doğrudan Ravza’ya, Rasûlullah’ın huzuruna gitti. Ağladı ve yüreğindeki hasreti gözyaşlarıyla dindirmeye çalıştı. Derken Efendimizin torunları Hasan ve Hüseyin çıkageldi. Tıpkı eski günlerdeki gibi Bilal’in ezan okuması istendi. Bilal (r.a) kabul etti ve peygamber zamanında olduğu gibi mescidin damına çıkıp, “Allâhü ekber” diyerek ezana başladı. Bilal-i Habeşî’nin bu nidasıyla Medine’de her yer inledi. Tüm Müslümanlar ağlıyordu. Hıçkırıklara boğulan Medine, o gün Allah Rasûlü’nün vefatından sonra en hüzünlü günlerinden birini yaşıyordu.

Kıymetli Mü'minler!

Mehmet Akif Ersoy’un bir şiirinde ifade ettiği gibi ezan; dinimizin temel prensiplerini içinde barındıran ve her gün, her an yeryüzünde

İslâm’ın kurtuluş çağrısını tüm insanlığa duyuran önemli bir özelliğe sahiptir. **Allâhü ekber** denildiğinde Allah’ın en büyük ve en yüce olduğu; **Eşhedü en lâ ilâhe illallâh** sözümüzle Allah’tan başka ilah olmadığına şehâdet ettiğimiz; **Eşhedü enne Muhammede’r-rasûlullah** cümlesiyle Muhammed (s.a.v)’in Allah’ın peygamberi olduğuna iman ettiğimiz vurgulanır. Bu çağrıya kulak verenlere **Hayye ale’s-salâh** (haydin namaza) çağrısı yapılır ve ardından **Hayye ale’l-felâh** denilerek namazın yük değil, kurtuluşun yolu olduğu hatırlatılır. Bu kurtuluş reçetesine hepimizin muhtaç olduğu, çünkü Rabbimizin en yüce olduğu ve ondan başka ilâh olmadığı **Allâhü ekber, Lâ ilâhe illallâh** denilerek İslâm dininin temel prensipleriyle bu çağrıya son verilir.

Aziz Kardeşlerim!

Ezanın içerdiği bu derin manalar, her ezan okunduğunda Bilal-i Habeşî’yi titrettiği gibi bizim de yüreğimizi titretmeli. Bu nedenle de ezan okunurken pür dikkat dinlemeli, diğer sesler kesilmeli ve ezana gereken saygı gösterilmelidir. Çocuklarımıza da ezanı öğretmeli ve ezan okumaları için teşvik edilmelidir. Minarelerimizin ezansız kalmaması için bu çok önemlidir. Cemaatin çok azaldığı köylerde bile ezan sesinin kesilmemesi için gayret gösterilmelidir. O civarda yatan ölmüşlerimizin bu ezan sesleriyle huzur bulduğu bilinmelidir. Çünkü ezanın önemini yüce Rabbimiz ve sevgili peygamberimiz şöyle ifade etmiştir:

“(İnsanları) Allah’a çağıran, iyi iş yapan ve «Ben müslümanlardanım» diyenden kimin sözü daha güzeldir?”¹

“İnsanlar ezandaki ve birinci saftaki (sevabı) bilselerdi, ezan okumak ve birinci safta yer almak için aralarında kura çekmekten başka bir yol bulamazlar ve (sonunda) kura çekerlerdi...”²

¹ Fussilet, 41/33.

² Buhari, Ezan, 9.